

vedrørende Afløb, Latrinvæsen, Dagrenovation, Beboelsesrum, Gasildsteder m. m., en Fremgangsmaade, der imidlertid, efterhaanden som almenhygiejniske og andre Hensyn i vidt Omfang faar deres tilstrækkelige Varetagelse i selve Byggeloven, maa findes mindre naturlig.

At der er al mulig Grund til at komme bort fra en saa uensartet og tilfældig Ordning er ubestrideligt. Det foreslaas derfor i en Bygningsvedtægt at optage dels de i Lovforslagets § 54 omhandlede almindelige konstruktive og lignende Bestemmelser, dels de i en Række enkelte Paragraffer udtrykkeligt anførte Bestemmelser, jfr. § 25, Stk. 3, § 26, Stk. 3, § 27, Stk. 2, § 47, Stk. 5, § 48, Stk. 6, § 50, Stk. 2, 3 og 4, § 51, Stk. 2, § 52, Stk. 2 og 3, § 53, Stk. 8, § 57, Stk. 2, § 58, Stk. 5, § 59, Stk. 5. Hvor Grænsen mellem Lov og Vedtægt saa bør drages, lader sig ikke fastslaa ved en bestemt Formel. Men i Almindelighed maa det siges, at de fundamentale Bebyggelses- og Byggebestemmelser samt de principielle Bestemmelser om Bygningsvæsenets Administration hører hjemme i Loven, medens Reglerne for den enkelte Bygnings Konstruktion, Indretning og Udnyttelse naturligst henvises til Vedtægten. Til denne bør sikkert ogsaa overføres visse af de ovenfor nævnte Bestemmelser i Polit- og Sundhedsvedtægt, for saa vidt de angaar en Ejendoms sædvanlige bygningsmæssige Indretning, Udstyrelse eller Benyttelse.

Man har endvidere holdt aaben en Mulighed for i Bygningsvedtægten at kunne optage Bestemmelser til Supplering af saadanne Forskrifter i Loven, der væsentlig er af teknisk Karakter. Man har herved haft for Øje den i Bygningsloven for Købstæderne af 30. December 1858 § 40 indeholdte Regel, hvorefter der ganske i Almindelighed i en Bygningsvedtægt kan optages „yderligere Forskrifter“, som vedkommende Kommunalbestyrelse finder „nødvendige for at fuldstændiggøre“ Lovens Bestemmelser. Endvidere kan henvises til § 42 i Lov af 15. Maj 1868 om Københavns Brandvæsen, hvorefter Justitsministeriet kan „foreskrive de Forandringer i og Tillæg til de Brandpolitiet vedrørende Forskrifter, hvortil Erfaringen maatte vise Trang.“ Endnu mere vidtgaaende er Lovene af 12. Januar 1858 og 28. Marts 1868, hvorefter hele den almindelige Sundhedslovgivning er opbygget ad administrativ Vej ved Sundhedsvedtægter, udarbejdede af Landets Kommunalbestyrelser og stadfæstede af vedkommende Ministerium.

Det skal endnu tilføjes, at med den i enkelte Paragraffer indeholdte Hjemmel kan der udfærdiges regulativmæssige Forskrifter angaaende den nærmere detailmæssige Udformning af visse dertil egnede Bestemmelser, saa som angaaende Bygningsfremspring (§ 27, Stk. 2), Gadenavne og Husnumre (§ 29, Stk. 2), Afløb (45). De almindelige Byggebestemmelser falder herefter i tre Grupper, nemlig 1. Den af Lovgivningsmyndigheden vedtagne, af Kongen stadfæstede Byggelov, 2. Den af Kommunalbestyrelsen vedtagne, af Indenrigsministeren stadfæstede Bygningsvedtægt, 3. De af Magistraten udfærdigede Regulativer.

ad § 6.

Administrationen af Københavns Bygningsvæsen har siden Bygningsloven af 1856 været henlagt dels under Magistraten, dels under Bygningskommissionen. Magistraten er Bygningsmyndighed, for saa vidt angaar et Byggeforetagendes Forhold til Gade eller Vej med dertil hørende Kloaksystem, ligesom den er Varetager af de vigtige byplanmæssige Hensyn, der bl. a. har nedfældet sig i de almindelige Ekspropriationsbestemmelser. Selve Bygningernes Opførelse og Indretning henhører derimod under Bygningskommissionen, i hvilken Magistraten vel er repræsenteret dels ved Borgmesteren for 4de Afdeling som Formand, dels ved Brandchefen og Stadslægten som fødte Medlemmer, men som dog er en selvstændig Myndighed med Stadsbygmesteren som forretningsførende Medlem og yderligere to paa 4 Aar af henholdsvis Indenrigsministeriet og Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer. Tilsynet med Bygningers Opførelse og Udstedelse af den for deres